

kendte trossamfund, har borgerlig retsvirkning, og registrering derom i ministerialbøgerne er retsgyldigt bevis på stedfundne handlinger. Ved dåb i folkekirken eller i de anerkendte trossamfund uden for Sønderjylland sker den borgerlige navngivelse ved dåben, forudsat at navngivelse ikke i forvejen har fundet sted ved anmeldelse.

Kirkebøgerne er offentlige registre over personer, der er født og døde her i landet (bortset fra de sønderjyske landsdele). Endvidere indeholder de oplysninger om udførte kirkelige handlinger: dåb, konfirmation, vielser, begravelser. I fødsels- og døbsregistre kan der senere indføres oplysninger om ændring af familieretlig stilling m.v., f.eks. om adoption og navneforandring.

Valgmenighedspræster fører kirkebog over de kirkelige handlinger, de foretager, efter de regler, der gælder for førelse af folkekirkens ministerialbøger. De ni anerkendte trossamfunds præster (reformerte menigheder, Det romersk-katolske trossamfund, Det mosaiske trossamfund, Det metodistiske trossamfund, Svenska Gustafs församlingen i København, Den ortodokse russiske kirkes menighed i København, St. Alban's English Church i København, Baptistkirken i Danmark samt den norske menighed ved Kong Haakon kirken i København) har pligt til at føre ministerialbøger i overensstemmelse med de af ministeriet til enhver tid fastsatte bestemmelser. Disse er i alt væsentligt de samme, som er gældende for førelsen af folkekirkens ministerialbøger.

Af hensyn til oprettelsen af det centrale personregister (CPR), hvis indhold af persondata bl.a. skal tilvejebringes ved indberetninger fra ministerialbogsførerne om stedfundne fødselsanmeldelser, blev det ved lov nr. 225 af 31. maj 1968 om anmeldelse af fødsler og dødsfald bestemt, at alle fødsler, der finder sted her i landet eller om bord i skibe eller luftfartøjer, hvis første ankomststed derefter er en dansk havn eller lufthavn, skal anmeldes til folkekirkens ministerialbøger. I de sønderjyske landsdele sker anmeldelsen som hidtil til det stedlige personregister. Også børn af forældre, der tilhører et anerkendt trossamfund, skal herefter registreres i folkekirkens ministerialbøger, og det påhviler ministerialbogsførerne inden for de anerkendte trossamfund straks at videresende modtagne fødselsanmeldelser til folkekirkens ministerialbogsfører, bilagt de attester m.v., som er fulgt med anmeldelsen. Ligeledes skal alle jordemoderanmeldelser straks videresendes til folkekirkens ministerialbogsfører.

I folketingsåret 1995-96 behandlede Folketinget et forslag til folketingsbeslutning fremsat af Enhedslisten om overførsel af administrative funktioner fra

folkekirken m.fl. til de kommunale folkeregistre, jf. beslutningsforslag nr. B 95, folketingsåret 1995-96, (se Folketingstidende, forhandlingerne side 3798, 5204 og 7156, Till. A side 4217 og Till. B side 1032). Her blev det af et klart flertal (alle partier undtagen SF, FP og EL) med rette understreget, at den nuværende ordning rummer klare fordele både for staten og for folkekirkens medlemmer. Den nuværende ordning er velfungerende, og for et meget stort flertal af befolkningen ville det betyde en serviceforringelse, hvis grundregistreringen blev flyttet fra folkekirken til folkeregistrene, fordi der er langt flere ministerialbogsførende sognepræster og kirkekontorer, end der er kommunale folkeregisterkontorer. Især i tyndtbefolkede områder kan rejsen til rådhuset være ganske lang sammenlignet med turen hen til sognepræst/kirkekontor. Endelig betyder den nuværende ordning, at flertallet af borgere kun behøver at henvende sig ét sted i forbindelse med fødsel eller navngivning og i forbindelse med dødsfald.

Overvejelser

Samtidig må det dog understreges, at man af principielle grunde bør stille det spørgsmål, om det i et samfund med ikke alene adskillige kristne frikirker, men også adskillige ikkekristne trossamfund, er rimeligt og naturligt, at et trossamfund står for hele den grundlæggende civilregistrering. Dertil kommer, at det er unaturligt, at vi har en forskellig civilregistrering nord og syd for Kongeåen. Derfor finder Kristeligt Folkeparti, at kommissionen bør undersøge og vurdere, på hvilken måde den fremtidige civilregistrering bedst vil kunne varetages for alle, der bor i Danmark.

Kommissionen bør derfor primært undersøge muligheden for og konsekvenserne af at fjerne civilregistreringen fra folkekirken og overføre den til de kommunale myndigheder. På den måde vil »den sønderjyske model« komme til at gælde i hele landet.

Forslagsstillerne er naturligvis vidende om, at den nye elektroniske kirkebog er under implementering, men denne ændrer ikke ved de principielle spørgsmål, som forslaget omhandler.

Kommissionen bør undersøge en alternativ løsning i form af en parallel personregistrering ved en anden myndighed end folkekirken som et tilbud til de personer, der ikke er medlemmer af folkekirken. Det vil gøre det muligt for disse personer at undgå en kontakt med folkekirken, som af nogle opleves som påtvunget. Samtidig må det beregnes, hvilke nettoudgifter folkekirken har ved at forestå den overvejende del af civilregistreringen, og dette beløb bør indregnes i det økonomiske mellemværende mellem kirke og stat.